

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.407/2026/6.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. június 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2025. december 4. napján kihirdetett 6.B.19/2023/322. számú ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

A vádlott cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. *fordulat* és (3) bekezdése szerint minősül.

A szabadságvesztés büntetést és a közügyektől eltiltást egyaránt 7 (hét) évre súlyosítja.

A motorkerékpár típusának neve1, a motorkerékpár típusának neve2 motorkerékpárokra, a gépkocsi neve gépkocsira és tartozékaikra, a 2 179 000 (kettőmillió-egyszázhetvenkilencezer) Ft-ra és a 4 (négy) darab ékszerre vonatkozó vagyonelkobzás Terhelt1 I. r. vádlottal szemben lett elrendelve.

Egyéb részekben az elsőfokú ítéletet Terhelt1 I. r. vádlottra nézve helybenhagyja.

A másodfokú bíróság határozata ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az Egri Törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása után tárgyaláson a 2025. december 4. napján kihirdetett 6.B.19/2023/322. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetésében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1), (3) bekezdés], ezért 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlottak legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Határozott az érintett vádlottaknál az előzetes fogvatartásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 5 341 000 Ft, vagyonelkobzást rendelt el, miként a lefoglalt motorkerékpárokra és gépkocsikra, készpénzre, műszaki eszközökre és ékszerekre is. Külön

kötelezte a vádlottakat a személyükhöz kapcsolódó bűnügyi költség megfizetésére, megállapítva, hogy 249 644 Ft bűnügyi költséget az állam visel.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen két irányban jelentettek be fellebbezést.

[3] Az ügyészség a nyilatkozattételre fenntartott törvényes határidőben Terheltl I. r., vádlott terhére a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében terjesztett elő jogorvoslatot. Indokai szerint a bűnösségi körülmények helyes értékelése mellett a vádlottal szemben lényegesen súlyosabb büntetés lehet alkalmas a büntetési célok elérésére, biztosítva egyben az ítélet belső arányosságát is (vármegye neve Vármegyei Főügyészség B.8./2022/287.)

[4] Másfelől a törvényszék határozata ellen Terheltl I. r. vádlott és védője a három munkanapi határidő alatt (329. és 323. számú elsőfokú iratok), a büntetés enyhítése iránt éltek perorvoslattal.

[5] A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában tételesen kitért a releváns bűnösségi körülményekre, így a vádlott egészségi állapotára és az időmúlásra, de értékelte a súlyosító tényezőket is, elemezte az elkövetés időtartamát, az ún. zéró toleranciát, a terhelt elkövetői szerepét, a hasonló bűncselekmények elszaporodott voltát. Érvei szerint e tényezők helyes értékelése mellett mód van a büntetés enyhítésére a büntetési tétel alsó határának megfelelően, és fennállnak az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapításának előfeltételei is.

[6] A D.-i Fellebbviteli Főügyészség a B.3./2023/26. számú észrevételében – a védelmi nyilatkozatokat nem találva alaposnak ügyészségi fellebbezést és indokait fenntartva Terheltl I. r. vádlottat illetően az elsőfokú ítélet tanácsülésen történő megváltoztatására, egyéb részekben helybenhagyására tett indítványt, melyben konkrétan a büntetés súlyosítását, a lefoglalt dolgokra elrendelt vagyonekobjáznál pedig az érintett vádlott megjelölését tartotta szükségesnek.

[7] Az ítéltábla a szankciós fellebbezéseket Terheltl I. r. vádlottra nézve a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be. 599. § (1) bekezdése alapján a védelmi indítványra tekintettel nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyészség képviselője nem jelent meg.

[8] A nyilvános ülésen az I. r. vádlott és védője a fellebbezést fenntartva, annak indokai szerint kérték a büntetés enyhítését.

[9] Az ügyészségi fellebbezés alapos.

[10] Figyelemmel arra, hogy a perorvoslatokat kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése alapján (korlátozott felülbírálat).

[11] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak, jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen kívül a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[12] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[13] A felülbírálat kiterjesztése során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést Terheltl I. r. vádlott bűnösségére. Nem volt észlelhető olyan körülmény, amely e terhelt felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé.

[14] A vádlott cselekményének jogi minősítése megfelel az anyagi jognak, azonban a bíróság a követett gyakorlattól (lásd Kúria 61.BK vélemény útmutatása) eltérve a kábítószer-kereskedelemmel nem tüntette fel az alapeseti törvényi tényállásban [Btk. 176. § (1) bekezdés] az elkövetés jellegét meghatározó fordulatot, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta, megjelölve, hogy az érintett vádlott a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulata, szerint kereskedéssel valósította meg a kábítószer-kereskedelem büntettét. A büntetési tétel ugyan azonos, de a büntetéskiszabás során nem hagyható figyelmen kívül, hogy a kereskedés a legveszélyesebb forma a társadalomra, már ezen okból sem mellőzhető a pontosítás.

[15] Terheltl I. r. vádlottnál a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket a törvényszék döntően helyesen feltárta, azonban a büntetési tétel középértékére is tekintettel túl enyhe büntetést szabott ki, melynek lényeges súlyosítása volt indokolt, elsősorban a terhelt központi szerepére a cselekménysorban, másrészt a kábítószer mennyiségére, mely meghaladta a különösen jelentős mértéket is. E tárgyi tényezők a nem vitásan fennálló alanyi enyhítőket nagyrészt semlegesítik és a büntetés súlyosítását alapozták meg, ezért a másodfokú bíróság az ügyészégi fellebbezést alaposnak tartva a szabadságvesztést és a közügyektől eltiltást egyaránt 7 évre súlyosította.

[16] Értelemszerűen a súlyosítás szükségessége miatt a büntetés enyhítésére nem kerülhetett sor, miként a törvényben irányadónál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásának feltételei sem álltak fenn.

[17] Általában az enyhébb végrehajtási fokozatot [Btk. 35. § (2) bekezdés] a vádlott idősebb életkora, vagy igen komoly, a büntetés elviselését érdemben érintő betegsége esetén állapítja meg a bíróság, Az I. r. vádlottnál a védői okfejtéssel szemben olyan körülmények nem igazoltak, melyek lehetővé tenné a törvényi főszabálytól való eltérést.

[18] Az ítélet egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései alapvetően törvényesek.

[19] A vagyoneklobzást illetően viszont azon rendelkezéseket pontosítani kellett, ahol elmaradt annak feltüntetése, hogy mely vádlottakat érintette az intézkedés. A vagyoni jellegű joghátrány jelen esetben konkrétan személyhez köthetően került alkalmazásra a lefoglalt dolgokat érintően is, ezért az ítéletben meg kell határozni, hogy mely terhelttel szemben mely dologra történt a bűnös eredetű vagyon elvonása (95. számú BK vélemény I. pont).

[20] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb, törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta Terheltl I. r. vádlott vonatkozásában.

[21] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2026. június 23.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó József s.k. előadó bíró, Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 6.B.19/2023/322. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.407/2026/6. számú ítéletében írt változtatással Terhelt I. r. vádlott esetében a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 23.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke